

Rep.Pres.framst.ang.regeringens till Riksdagen överlämnade prop.med förslag till lag ang.godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielse från skatter och socialskyddsavgifter.

Republiken s President s framställning till Ålands landsting angående regeringens till Riksdagen överlämnade proposition med förslag till lag angående godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om lufttrafikföretags och deras personals ömsidiga befrielse från skatter och socialskyddsavgifter.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt bifall till lag, genom vilken fördrag med främmande makt bringas i kraft inom landskapet Åland, för så vitt i fördraget ingår bestämmelser, som innebär upphävande eller ändring av eller avvikelse från stadganden i självstyrelselagen. I anseende härtill och då ovan nämnda överenskommelse för Finlands del även gäller kommunalskatt, på vilket beskattningsområde Landstinget jämlikt 13 § 1 mom. 3 punkten självstyrelselagen tillkommer lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras Landstingets bifall till ifrågavarande lags ikraftträdande i landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jämvel innehåller texten till förenämnda överenskommelse, föreslås

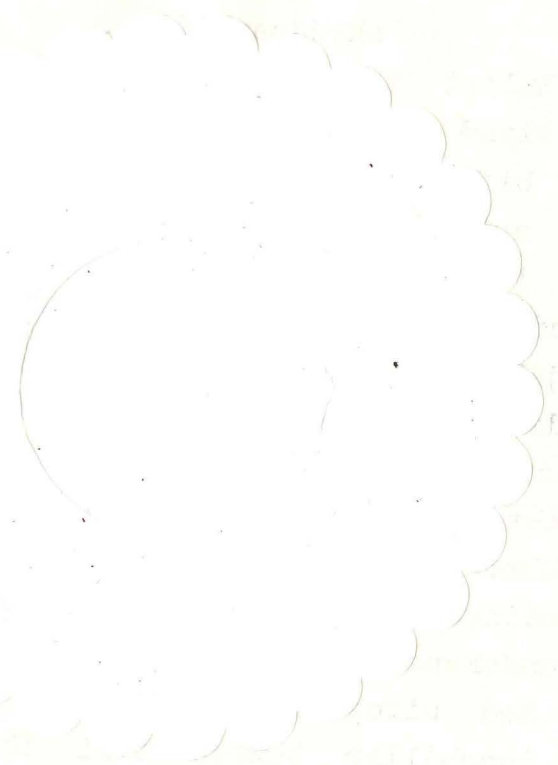
att Ålands landsting måtte ge sitt bifall till den i propositionen ingående lagens ikraftträdande i landskapet Åland till de delar sagda överenskommelse innebär avvikelse från självstyrelselagen, under förutsättning

att Riksdagen godkänner propositionen i oförändrad form.

Helsingfors den 25 augusti 1972.

Republiken s President

Mimo Kerkunen

Tf. justitieminister

Martti Viitanen
Martti Viitanen

Regeringens proposition till Riksdagen angående godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielser från skatter och socialskyddsavgifter.

Den 5 maj 1972 undertecknades i Helsingfors en ny luftfartsöverenskommelse mellan Finland och Sovjetunionen och en därtill hörande överenskommelse angående lufttrafikföretags och dess personals ömsesidiga befrielser från skatter och socialskyddsavgifter. I luftfartsöverenskommelsens artikel 6, stycket 3 samt i artikel 8, styckena 1—3 ingår bestämmelser om beskattning som inte förutsätter riksdagens godkännande. Enligt den förstnämnda bestämmelsen får inkomstöverskott från lufttrafikföretags flygtrafik fritt överföras från avtalsslutande stat, och dylika överföringar är inte underkastade någon som helst beskattning. Den senare artikeln gäller tullar och indirekta skatter. Vid underhandlingarna konstaterades dock behovet av ett särskilt avtal om direkta skatter.

I detta nu beskattas ingendera avtalsslutande statens lufttrafikföretag för inkomster, som härrör från den andra avtalsslutande staten. Detta beror emellertid på att de nämnda lufttrafikföretagen inte har bedrivit sådan verksamhet, som skulle ha gjort de inkomster de har erhållit, beskattningsbara i den andra avtalsslutande staten. Det är dock att vänta att avtalsslutande stats lufttrafikföretag under den tid den nya luftfartsöverenskommelsen är i kraft kommer i den andra avtalsslutande staten börja bedriva verksamhet, som är skattepliktig också där. Därvid skulle det kunna inträffa att lufttrafikföretag skulle kunna bli beskattat för samma inkomster, dvs. för inkomster som har influtit i den andra avtalsslutande staten, både i det land som inkomsterna härrör ifrån och i det land där lufttrafikföretaget har sin hemort. En sålunda uppkommen dubbelbeskattning skulle givetvis vara olämplig för en normal kommersiell flygtrafik. Fördenskull avtalade parterna om att de under första hälften av juni månad år 1971 skulle förhandla om en överenskommelse om ömsesidig skattefrihet för lufttrafikföretag. Förhandlingar i saken fördes i Moskva under tiden 8—11 juni 1971.

Regeringen har enligt 6 § lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt, 53 § 6 mom. förordningen angående kommunalförvaltning i stad och 78 § 6 mom. förordningen angående kommunalförvaltning på landet befogenhet att på grundval av ömsesidighet bevilja undantag bl. a. från utländsk stats skattskyldighet. I avtalspraxis har den ömsesidighet som ovannämnda stadganden förutsätter ansetts föreligga endast om de lättnader som någonda avtalsslutande staten beviljar är ömsesidiga med beaktande av beskattningens struktur. Strukturen hos beskattningen i Finland och i Sovjetunionen avviker dock från varandra på ett sätt som gör, att den föreliggande överenskommelsen inte kan anses medföra ömsesidighet av nämnda slag. Överenskommelsen är det oaktat ömsesidig såtillvida, att de båda avtalsslutande staterna förbinder sig att inte beskatta de av den andras lufttrafikföretag som anges i ovannämnda luftfartsöverenskommelse mellan de båda avtalsslutande staterna. Överenskommelsen förutsätter således Riksdagens godkännande.

Den nya luftfartsöverenskommelsen och det föreliggande skatteavtalet hör nära samman. Samhörigheten mellan dem framgår bl. a. av att namnen på de lufttrafikföretag som beröres av skatteavtalet enligt artikel 1 i detta avtal nämnes i luftfartsöverenskommelsen. Särskilt tydligt framgår samhörigheten av artikel 6 i skatteavtalet, enligt vilken tillämpningen av nämnda avtal efter uppsägning upphör i fråga om de inkomster och vinster som har erhållits under det kalenderår, under vilket den luftfartsöverenskommelse som har ingåtts mellan de avtalsslutande parterna upphör att gälla. De båda nämnda överenskommelserna förutsätter sålunda att vardera är i kraft. Skatteavtalet kan därför inte ensamt försättas ur kraft.

De lufttrafikföretag som avses i artikel 1 i överenskommelsen är Finnair Oy och Aeroflot (Sovjetunionens centralförvaltning för internationell lufttrafik).

Beskattningen av lufttrafikföretag kan inde-

las i beskattning av vinst, som har erhållits genom försäljning av flygtransporter, och beskattning av vinst, som har erhållits genom bedrivande av flygtrafik. Den befrielse som tillerkännes i överenskommelsen avsedda lufttrafikföretag gäller både vinst av försäljning av flygtransporter och vinst av bedrivande av flygtrafik. En bestämmelse härom ingår i artikel 2 i överenskommelsen. Om sålunda t. ex. Aeroflot erhåller vinst av här skedd försäljning av sådan flygtransport, som utföres utomlands av en tredje idkare av lufttrafik, beskattas den vinst som har kommit Aeroflot till godo genom nämnda försäljning enligt överenskommelsen inte i Finland. Enligt överenskommelsen beskattas här inte heller vinst, som har erhållits genom sådan flygtransport, som Aeroflot utför genom att landa i Finland och flyga i finskt luftrum. På saken inverkar inte huruvida nämnda flygtransport har sålts här eller i Sovjetunionen eller i någon tredje stat. Det är också likgiltigt huruvida sådan försäljning har skett genom försorg av lufttrafikföretag, som avses i överenskommelsen, eller genom åtgärd av någon annan försäljare. Aeroflot kan bedriva försäljning av flygtransporter vid fast driftställe i Finland utan att vara skattskyldigt här.

Artikel 2 i överenskommelsen avser inte verksamhet som ansluter sig till bedrivande av flygtrafik, såsom t. ex. till lands ombesörjda transporter till flygfält eller upprätthållande av hotell.

Överenskommelsen avser också skatter på förmögenhet, såsom i artikel 2 är bestämt. Med skatter på förmögenhet avses i Finland förmögenhetsskatt till staten. Överenskommelsen berör t. ex. inte bilskatt, vilken skall erläggas till staten för personbil och för sådan annan bil, vars egen vikt är under 1 800 kilogram, emedan bilskatten inte i den bemärkelse som avses i överenskommelsen är skatt på förmögenhet, varmed åsyftas skatt som bestäms på grund av förmögenhetens värde.

Artikel 3 i överenskommelsen avser sådana medborgare i avtalsslutande stat som tjänstgör för ovannämnt lufttrafikföretags räkning i den andra avtalsslutande staten. I överenskommelserna till förebyggande av dubbelbeskattning ingår i regel en bestämmelse, enligt vilken osjälvständigt personligt arbete, varom här är fråga, beskattas i den stat, där arbetet utföres, oberoende av var lönen för arbetet betalas eller varifrån medlen för dess betalning härrör.

Gottgörelser, som har betalats för tjänster, vilka någon har utfört i egenskap av tjänsteman, beskattas emellertid enligt nämnda överenskommelser i den avtalsslutande stat, vars tjänsteman det är fråga om. I föreliggande överenskommelse har, med avvikelser från den sedvanliga bestämmelsen, avtalats att lön, som anställda vid lufttrafikföretag åtnjuter, beskattas i den stat, där lufttrafikföretaget har sin hemort, även om arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Denna princip överensstämmer således med den som tillämpas i fråga om ovan relaterade offentliga uppdrag. Denna princip har omfattats oberoende av att anställda vid Sovjetunionens centralförvaltning för internationell lufttrafik eventuellt borde betraktas såsom tjänstemän. Deras göromål här är uttryckligen sådana som i internationella sammanhang inte anses ankomma på tjänstemän. Det exceptionella avgörandet har grundats både på ändamålsenlighets synpunkter och framför allt på att antalet berörda personer är litet och enligt artikel 12 punkt 3 i luftfartsöverenskommelsen kan bestämmas av mottagarstaten i överensstämmelse med produktivitetsbehovet inom respektive lufttrafikföretag. Detta undantag innebär därför inte någon ändring av ståndpunkt i fråga om den politik som tillämpas beträffande skatteavtal. Om nämnda personer har annan inkomst eller förmögenhet här, beskattas denna i Finland. Befrielsen gäller endast medborgare i avtalsslutande stat och avviker också därigenom från gängse skatteavtal. Bl.a. i det protokoll i motsvarande angelägenhet som har uppgjorts mellan Sverige och Sovjetunionen och undertecknats den 8 februari 1971 har samma princip som i föreliggande överenskommelse omfattats i fråga om beskattningen av löningen för personalen vid lufttrafikföretagen.

I artikel 4 i överenskommelsen befrias lufttrafikföretag och deras anställda av ändamålsenlighets skäl från skyldighet att erlägga socialskyddsavgifter inom den andra avtalsslutande partens område.

Artikel 5 i överenskommelsen gäller dess ikraftträdande. Bestämmelserna i överenskommelsen tillämpas första gången på de inkomster och vinster som har erhållits under kalenderåret 1971 samt på den förmögenhet som föreligger vid utgången av år 1971. Under de i Moskva förda förhandlingarna angående skatteavtalt överenskom man om att skatteavtalet och den nya luftfartsöverenskommelsen skall

träda i kraft samtidigt. Luftfartsöverenskommelsens ikraftträdande blir sålunda uppskjutet tills dess skatteavtalet har godkänts av riksdagen.

Enligt den sista artikeln i överenskommelsen, artikel 6, är överenskommelsen i kraft tills någondera avtalsslutande parten på diplomatisk väg meddelar att den önskar uppsäga den. Sedan sådant meddelande har avgetts, tillämpas bestämmelserna i överenskommelsen på vinster, som har erhållits under det kalenderår, under vilket den mellan de avtalsslutande parterna ingångna luftfartsöverenskommelsen upphör att gälla, samt på den förmögenhet som föreligger den sista dagen av det kalenderår under vilket meddelande om uppsägning av luftfartsöverenskommelsen har avgivits. Den nya luftfartsöverenskommelsen är i kraft tills någondera avtalsslutande parten på diplomatisk väg underrättar den andra om sin önskan att uppsäga den. I sådant fall upphör luftfartsöverenskommelsen att gälla när 12

månader har förflutit sedan någondera avtalsslutande parten har tillställt den andra parten meddelande om sin avsikt att uppsäga överenskommelsen.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreläs i enlighet med 33 § regeringsformen

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i den i Helsingfors den 8 december 1971 med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering ingångna överenskommelsen om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielse från skatter och socialskyddsavgifter, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Då ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka hör till området för lagstiftningen, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

angående godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielse från skatter och socialskyddsavgifter.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i den i Helsingfors den 5 maj 1972 ingångna överenskommelsen med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielse från skatter och socialskyddsavgifter skall, försävt de hör till område för

lagstiftningen, vara i kraft såsom om dem har antalats.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 19 maj 1972.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

(Översättning)

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Republiken Finlands Regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidig befrielse från skatter och socialskyddsavgifter

Republiken Finlands Regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering har, besjälade av en önskan att ömsesidigt befria lufttrafikföretag och deras personal från skatter och socialskyddsavgifter, överenskommit om följande:

Artikel 1

I denna överenskommelse avses med lufttrafikföretag sådana finska och sovjetiska lufttrafikföretag som i enlighet med den i Helsingfors den 5 maj 1972 undertecknade luftfartsöverenskommelsen har utsetts att bedriva flygtrafik.

Artikel 2

1. Finskt lufttrafikföretag är i Sovjetunionen befriat från:

- alla skatter på inkomst och vinst, som företaget erhåller genom försäljning av flygtransporter och bedrivande av flygtrafik;
- alla skatter på sin i Sovjetunionen befintliga förmögenhet.

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о взаимном освобождении авиапредприятий и их персонала от налогообложения и взносов на социальное страхование

Правительство Финляндской Республики и Правительство Союза Советских Социалистических Республик в целях взаимного освобождения авиапредприятий и их персонала от налогообложения и взносов на социальное страхование согласились о нижеследующем:

Статья 1

Под авиапредприятиями в настоящем Соглашении подразумеваются авиатранспортные предприятия Финляндии и Советского Союза, назначенные для осуществления эксплуатации воздушных линий в соответствии с Соглашением между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о воздушном сообщении, подписанным в Хельсинки 5 мая 1972 года.

Статья 2

1. Финляндское авиапредприятие освобождается в Советском Союзе:

- от всех налогов на доходы и прибыли от продажи воздушных перевозок и осуществления эксплуатации воздушных линий;
- от всех налогов на его имущество, находящееся в Советском Союзе.

2. Советское авиапредприятие освобождается в Финляндии:

- от всех налогов на доходы и прибыли от продажи воздушных перевозок и осуществления эксплуатации воздушных линий;
- от всех налогов на его имущество, находящееся в Финляндии.

Статья 3

1. Граждане Финляндии освобождаются в Советском Союзе от всех налогов на заработную плату, которую они получают за свою работу в Финляндском авиапредприятии.

2. Граждане Советского Союза освобождаются в Финляндии от всех налогов на заработную плату, которую они получают за свою работу в советском авиапредприятии.

Статья 4

Авиапредприятия каждой Договаривающейся Стороны и их персонал будет освобождаться на территории другой Договаривающейся Стороны от взносов на социальное страхование.

Статья 5

Настоящее Соглашение вступит в силу со дня обмена дипломатическими нотами, подтверждающими, что каждая Договаривающаяся Сторона выполнила все конституционные формальности по его утверждению.

Положения Соглашения будут применяться в отношении доходов и прибылей, полученных за 1971 календарный год, а также к имуществу имеющемуся в наличии по состоянию на конец 1971 года.

Статья 6

Настоящее Соглашение будет оставаться в силе до тех пор, пока одна из Договаривающихся Сторон не уведомит по дипломатическим каналам другую Договаривающуюся Сторону о своем желании прекратить действие Соглашения. После такого уведомления положения настоящего Соглашения будут применяться в отношении доходов и при-

Regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering upphör att gälla, samt på den förmögenhet som förefinnes den sista dagen av det kalenderår, under vilket meddelande om uppsägning av luftfartsöverenskommelsen har avgivits.

Uppgjort i Helsingfors den 5 maj 1972 i tvenne finsk- och ryskspråkiga original exemplar, vilka vardera äger lika vitsord.

För Republiken Finlands Regering

Valde Nevalainen

För Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering

B. P. Bugajev

былей, полученных за календарный год, в котором прекращается действие Соглашения между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о воздушном сообщении от «5» мая 1972 года, а также к имуществу, имевшемуся в наличии по состоянию на последний день календарного года, в котором сделано уведомление о прекращении действия Соглашения о воздушном сообщении.

Совершено в городе Хельсинки «5» мая 1972 года в двух подлинных экземплярах, каждый на финском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Финляндской Республики

Валде Невалайнен

За Правительство
Союза Советских Социалистических
Республик

Б. П. Бугаев

Regeringens proposition till Riksdagen angående godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielser från skatter och socialskyddsavgifter.

Den 5 maj 1972 undertecknades i Helsingfors en ny luftfartsöverenskommelse mellan Finland och Sovjetunionen och en därtill hörande överenskommelse angående lufttrafikföretags och dess personals ömsesidiga befrielser från skatter och socialskyddsavgifter. I luftfartsöverenskommelsens artikel 6, stycket 3 samt i artikel 8, styckena 1—3 ingår bestämmelser om beskattning som inte förutsätter riksdagens godkännande. Enligt den förstnämnda bestämmelsen får inkomstöverskott från lufttrafikföretags flygtrafik fritt överföras från avtalslutande stat, och dylika överföringar är inte underkastade någon som helst beskattning. Den senare artikeln gäller tullar och indirekta skatter. Vid underhandlingarna konstaterades dock behovet av ett särskilt avtal om direkta skatter.

I detta nu beskattas ingendera avtalslutande statens lufttrafikföretag för inkomster, som härrör från den andra avtalslutande staten. Detta beror emellertid på att de nämnda lufttrafikföretagen inte har bedrivit sådan verksamhet, som skulle ha gjort de inkomster de har erhållit, beskattningsbara i den andra avtalslutande staten. Det är dock att vänta att avtalslutande stats lufttrafikföretag under den tid den nya luftfartsöverenskommelsen är i kraft kommer i den andra avtalslutande staten börja bedriva verksamhet, som är skattepliktig också där. Därvid skulle det kunna inträffa att lufttrafikföretag skulle kunna bli beskattat för samma inkomster, dvs. för inkomster som har inlutit i den andra avtalslutande staten, både i det land som inkomsterna härrör ifrån och i det land där lufttrafikföretaget har sin hemort. En sålunda uppkommen dubbelbeskattning skulle givetvis vara olämplig för en normal kommersiell flygtrafik. Fördenskull avtalade parterna om att de under första hälften av juni månad år 1971 skulle förhandla om en överenskommelse om ömsesidig skattefrihet för lufttrafikföretag. Förhandlingar i saken fördes i Moskva under tiden 8—11 juni 1971.

Regeringen har enligt 6 § lagen om inkomst- och förmögenhetsskatt, 53 § 6 mom. förordningen angående kommunalförvaltning i stad och 78 § 6 mom. förordningen angående kommunalförvaltning på landet befogenhet att på grundval av ömsesidighet bevilja undantag bl. a. från utländsk stats skattskyldighet. I avtalspraxis har den ömsesidighet som ovannämnda stadganden förutsätter ansetts föreligga endast om de lättnader som någongera avtalslutande staten beviljar är ömsesidiga med beaktande av beskattningens struktur. Strukturen hos beskattningen i Finland och i Sovjetunionen avviker dock från varandra på ett sätt som gör, att den föreliggande överenskommelsen inte kan anses medföra ömsesidighet av nämnda slag. Överenskommelsen är det oaktat ömsesidig såtillvida, att de båda avtalslutande staterna förbinder sig att inte beskatta de av den andras lufttrafikföretag som anges i ovannämnda luftfartsöverenskommelse mellan de båda avtalslutande staterna. Överenskommelsen förutsätter således Riksdagens godkännande.

Den nya luftfartsöverenskommelsen och det föreliggande skatteavtalet hör nära samman. Samhörigheten mellan dem framgår bl. a. av att namnen på de lufttrafikföretag som beröres av skatteavtalet enligt artikel 1 i detta avtal nämnes i luftfartsöverenskommelsen. Särskilt tydligt framgår samhörigheten av artikel 6 i skatteavtalet, enligt vilken tillämpningen av nämnda avtal efter uppsägning upphör i fråga om de inkomster och vinster som har erhållits under det kalenderår, under vilket den luftfartsöverenskommelse som har ingåtts mellan de avtalslutande parterna upphör att gälla. De båda nämnda överenskommelserna förutsätter sålunda att vardera är i kraft. Skatteavtalet kan därför inte ensamt försättas ur kraft.

De lufttrafikföretag som avses i artikel 1 i överenskommelsen är Finnair Oy och Aeroflot (Sovjetunionens centralförvaltning för internationell lufttrafik).

Beskattningen av lufttrafikföretag kan inde-

las i beskattning av vinst, som har erhållits genom försäljning av flygtransporter, och beskattning av vinst, som har erhållits genom bedrivande av flygtrafik. Den befrielse som tillerkännes i överenskommelsen avsedda lufttrafikföretag gäller både vinst av försäljning av flygtransporter och vinst av bedrivande av flygtrafik. En bestämmelse härom ingår i artikel 2 i överenskommelsen. Om sålunda t. ex. Aeroflot erhåller vinst av här skedd försäljning av sådan flygtransport, som utföres utomlands av en tredje idkare av lufttrafik, beskattas den vinst som har kommit Aeroflot till godo genom nämnda försäljning enligt överenskommelsen inte i Finland. Enligt överenskommelsen beskattas här inte heller vinst, som har erhållits genom sådan flygtransport, som Aeroflot utför genom att landa i Finland och flyga i finskt luftrum. På saken inverkar inte huruvida nämnda flygtransport har sålts här eller i Sovjetunionen eller i någon tredje stat. Det är också likgiltigt huruvida sådan försäljning har skett genom försorg av lufttrafikföretag, som avses i överenskommelsen, eller genom åtgärd av någon annan försäljare. Aeroflot kan bedriva försäljning av flygtransporter vid fast driftställe i Finland utan att vara skattskyldigt här.

Artikel 2 i överenskommelsen avser inte verksamhet som ansluter sig till bedrivande av flygtrafik, såsom t. ex. till lands ombesörjda transporter till flygfält eller upprätthållande av hotell.

Överenskommelsen avser också skatter på förmögenhet, såsom i artikel 2 är bestämt. Med skatter på förmögenhet avses i Finland förmögenhetsskatt till staten. Överenskommelsen berör t. ex. inte bilskatt, vilken skall erläggas till staten för personbil och för sådan annan bil, vars egenvikt är under 1 800 kilogram, emedan bilskatten inte i den bemärkelse som avses i överenskommelsen är skatt på förmögenhet, varmed åsyftas skatt som bestäms på grund av förmögenhetens värde.

Artikel 3 i överenskommelsen avser sådana medborgare i avtalsslutande stat som tjänstgör för ovannämnt lufttrafikföretags räkning i den andra avtalsslutande staten. I överenskommelserna till förebyggande av dubbelbeskattning ingår i regel en bestämmelse, enligt vilken osjälvständigt personligt arbete, varom här är fråga, beskattas i den stat, där arbetet utföres, oberoende av var lönen för arbetet betalas eller varifrån medlen för dess betalning härrör.

Gottgörelser, som har betalats för tjänster, vilka någon har utfört i egenskap av tjänsteman, beskattas emellertid enligt nämnda överenskommelser i den avtalsslutande stat, vars tjänsteman det är fråga om. I föreliggande överenskommelse har, med avvikelse från den sedvanliga bestämmelsen, avtalats att lön, som anställda vid lufttrafikföretag åtnjuter, beskattas i den stat, där lufttrafikföretaget har sin hemort, även om arbetet utföres i den andra avtalsslutande staten. Denna princip överensstämmer således med den som tillämpas i fråga om ovan relaterade offentliga uppdrag. Denna princip har omfattats oberoende av att anställda vid Sovjetunionens centralförvaltning för internationell lufttrafik eventuellt borde betraktas såsom tjänstemän. Deras göromål här är uttryckligen sådana som i internationella sammanhang inte anses ankomma på tjänstemän. Det exceptionella avgörandet har grundats både på ändamålsenlighets-synpunkter och framför allt på att antalet berörda personer är litet och enligt artikel 12 punkt 3 i luftfartsöverenskommelsen kan bestämmas av mottagarstaten i överensstämmelse med produktivtetsbehovet inom respektive lufttrafikföretag. Detta undantag innebär därför inte någon ändring av ståndpunkt i fråga om den politik som tillämpas beträffande skatteavtal. Om nämnda personer har annan inkomst eller förmögenhet här, beskattas denna i Finland. Befrielsen gäller endast medborgare i avtalsslutande stat och avviker också däri- genom från gängse skatteavtal. Bl.a. i det protokoll i motsvarande angelägenhet som har uppgjorts mellan Sverige och Sovjetunionen och undertecknats den 8 februari 1971 har samma princip som i föreliggande överenskommelse omfattats i fråga om beskattningen av löningen för personalen vid lufttrafikföretagen.

I artikel 4 i överenskommelsen befrias lufttrafikföretag och deras anställda av ändamålsenlighetskäl från skyldighet att erlagga socialskyddsavgifter inom den andra avtalsslutande partens område.

Artikel 5 i överenskommelsen gäller dess ikraftträdande. Bestämmelserna i överenskommelsen tillämpas första gången på de inkomster och vinster som har erhållits under kalenderåret 1971 samt på den förmögenhet som föreligger vid utgången av år 1971. Under de i Moskva förda förhandlingarna angående skatteavtakt överenskom man om att skatteavtalet och den nya luftfartsöverenskommelsen skall

träda i kraft samtidigt. Luftfartsöverenskommelsens ikraftträdande blir sålunda uppskjutet tills dess skatteavtalet har godkänts av riksdagen.

Enligt den sista artikeln i överenskommelsen, artikel 6, är överenskommelsen i kraft tills någondera avtalsslutande parten på diplomatisk väg meddelar att den önskar uppsäga den. Sedan sådant meddelande har avgetts, tillämpas bestämmelserna i överenskommelsen på vinster, som har erhållits under det kalenderår, under vilket den mellan de avtalsslutande parterna ingångna luftfartsöverenskommelsen upphör att gälla, samt på den förmögenhet som föreligger den sista dagen av det kalenderår under vilket meddelande om uppsägning av luftfartsöverenskommelsen har avgivits. Den nya luftfartsöverenskommelsen är i kraft tills någondera avtalsslutande parten på diplomatisk väg underrättar den andra om sin önskan att uppsäga den. I sådant fall upphör luftfartsöverenskommelsen att gälla när 12

månader har förflutit sedan någondera avtalsslutande parten har tillställt den andra parten meddelande om sin avsikt att uppsäga överenskommelsen.

Med hänvisning till vad ovan anförts föreslås i enlighet med 33 § regeringsformen

att Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i den i Helsingfors den 8 december 1971 med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering ingångna överenskommelsen om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielse från skatter och socialskyddsavgifter, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Då ifrågavarande överenskommelse innehåller bestämmelser, vilka hör till området för lagstiftningen, förelägges Riksdagen samtidigt till antagande följande lagförslag:

Lag

angående godkännande av vissa bestämmelser i överenskommelsen med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielse från skatter och socialskyddsavgifter.

I enlighet med Riksdagens beslut stadgas:

Bestämmelserna i den i Helsingfors den 5 maj 1972 ingångna överenskommelsen med Socialistiska Rådsrepublikernas Förbund om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidiga befrielse från skatter och socialskyddsavgifter skall, försävt de hör till område för

lagstiftningen, vara i kraft såsom om dem har antalats.

Närmare bestämmelser om verkställigheten av denna lag utfärdas vid behov genom förordning.

Helsingfors den 19 maj 1972.

Republikens President

Minister för utrikesärendena

(Översättning)

ÖVERENSKOMMELSE

mellan Republiken Finlands Regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering om lufttrafikföretags och deras personals ömsesidig befrielse från skatter och socialskyddsavgifter

Republiken Finlands Regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering har, besjälade av en önskan att ömsesidigt befria lufttrafikföretag och deras personal från skatter och socialskyddsavgifter, överenskommit om följande:

Artikel 1

I denna överenskommelse avses med lufttrafikföretag sådana finska och sovjetiska lufttrafikföretag som i enlighet med den i Helsingfors den 5 maj 1972 undertecknade luftfartsöverenskommelsen har utsetts att bedriva flygtrafik.

Artikel 2

1. Finskt lufttrafikföretag är i Sovjetunionen befriat från:
 - a) alla skatter på inkomst och vinst, som företaget erhåller genom försäljning av flygtransporter och bedrivande av flygtrafik;
 - b) alla skatter på sin i Sovjetunionen befintliga förmögenhet.

СОГЛАШЕНИЕ

между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о взаимном освобождении авиапредприятий и их персонала от налогообложения и взносов на социальное страхование

Правительство Финляндской Республики и Правительство Союза Советских Социалистических Республик в целях взаимного освобождения авиапредприятий и их персонала от налогообложения и взносов на социальное страхование согласились о нижеследующем:

Статья 1

Под авиапредприятиями в настоящем Соглашении подразумеваются авиатранспортные предприятия Финляндии и Советского Союза, назначенные для осуществления эксплуатации воздушных линий в соответствии с Соглашением между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о воздушном сообщении, подписанным в Хельсинки 5 мая 1972 года.

Статья 2

1. Финляндское авиапредприятие освобождается в Советском Союзе:
 - a) от всех налогов на доходы и прибыли от продажи воздушных перевозок и осуществления эксплуатации воздушных линий;
 - b) от всех налогов на его имущество, находящееся в Советском Союзе.

2. Sovjetiskt lufttrafikföretag är i Finland befriat från:
 - a) alla skatter på inkomst och vinst, som företaget erhåller genom försäljning av flygtransporter och bedrivande av flygtrafik;
 - b) alla skatter på sin i Finland befintliga förmögenhet.

Artikel 3

1. Finska medborgare är i Sovjetunionen befriade från alla skatter på lön för arbete inom finskt lufttrafikföretag.
2. Sovjetiska medborgare är i Finland befriade från alla skatter på lön för arbete inom sovjetiskt lufttrafikföretag.

Artikel 4

Vardera avtalsslutande partens lufttrafikföretag och deras personal är inom den andra avtalsslutande partens territorium befriade från att erlägga socialskyddsavgifter.

Artikel 5

Denna överenskommelse träder i kraft den dag vardera avtalsslutande parten på diplomatisk väg har meddelat, att den har uppfyllt de konstitutionella krav som utgör förutsättning för överenskommelsens ikraftträdande.

Bestämmelserna i överenskommelsen börjar tillämpas på de inkomster och vinster som har erhållits under kalenderåret 1971 samt på den förmögenhet som förefinnes vid utgången av år 1971.

Artikel 6

Denna överenskommelse är i kraft tills någondera avtalsslutande parten på diplomatisk väg underrättar den andra om sin önskan att uppsäga den. När sådan anmälan har skett tillämpas bestämmelserna i överenskommelsen sista gången på inkomster och vinster, som har erhållits under det kalenderår, under vilket den den 5 maj 1972 undertecknade luftfartsöverenskommelsen mellan Republiken Finlands

13546/71

2. Советское авиапредприятие освобождается в Финляндии:

- a) от всех налогов на доходы и прибыли от продажи воздушных перевозок и осуществления эксплуатации воздушных линий;
- b) от всех налогов на его имущество, находящееся в Финляндии.

Статья 3

1. Граждане Финляндии освобождаются в Советском Союзе от всех налогов на заработную плату, которую они получают за свою работу в Финляндском авиапредприятии.
2. Граждане Советского Союза освобождаются в Финляндии от всех налогов на заработную плату, которую они получают за свою работу в советском авиапредприятии.

Статья 4

Авиапредприятия каждой Договаривающейся Стороны и их персонал будет освобождаться на территории другой Договаривающейся Стороны от взносов на социальное страхование.

Статья 5

Настоящее Соглашение вступит в силу со дня обмена дипломатическими нотами, подтверждающими, что каждая Договаривающаяся Сторона выполнила все конституционные формальности по его утверждению.

Положения Соглашения будут применяться в отношении доходов и прибылей, полученных за 1971 календарный год, а также к имуществу имеющемуся в наличии по состоянию на конец 1971 года.

Статья 6

Настоящее Соглашение будет оставаться в силе до тех пор, пока одна из Договаривающихся Сторон не уведомит по дипломатическим каналам другую Договаривающуюся Сторону о своем желании прекратить действие Соглашения. После такого уведомления положения настоящего Соглашения будут применяться в отношении доходов и при-

Regering och Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering upphör att gälla, samt på den förmögenhet som förefinnes den sista dagen av det kalenderår, under vilket meddelande om uppsägning av luftfartsöverenskommelsen har avgivits.

Uppgjort i Helsingfors den 5 maj 1972 i tvenne finsk- och ryskspråkiga original exemplar, vilka vardera äger lika vitsord.

För Republiken Finlands Regering

Valde Nevalainen

För Socialistiska Rådsrepublikernas Förbunds Regering

B. P. Bugajev

былей, полученных за календарный год, в котором прекращается действие Соглашения между Правительством Финляндской Республики и Правительством Союза Советских Социалистических Республик о воздушном сообщении от »5« мая 1972 года, а также к имуществу, имевшемуся в наличии по состоянию на последний день календарного года, в котором сделано уведомление о прекращении действия Соглашения о воздушном сообщении.

Совершено в городе Хельсинки »5« мая 1972 года в двух подлинных экземплярах, каждый на финском и русском языках, причем оба текста имеют одинаковую силу.

За Правительство
Финляндской Республики

Валде Невалайнен

За Правительство
Союза Советских Социалистических
Республик

Б. П. Бугаев

Hallituksen esitys Eduskunnalle Sosialististen Neuvostotasavaltojen Liiton kanssa lentoliikenneyritysten ja niiden henkilökunnan molemminpuolisesta vapauttamisesta veroista ja sosiaaliturvamaksuista tehdyn sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä.

Toukokuun 5 päivänä 1972 allekirjoitettiin Helsingissä Suomen ja Neuvostoliiton välinen uusi lentoliikennesopimus ja siihen liittyvä sopimus lentoliikenneyritysten ja niiden henkilökunnan molemminpuolisesta vapauttamisesta veroista ja sosiaaliturvamaksuista. Lentoliikennesopimuksen 6 artiklan 3 kappaleessa ja 8 artiklan 1—3 kappaleissa on verotusta koskevia määräyksiä, jotka eivät edellytä eduskunnan myötävaikutusta. Ensiksimmäinen määräyksen mukaan lentoliikenneyrityksen lentoliikenteestä saamat tuloylijäämät saadaan siirtää sopimusvaltiosta vapaasti, eivätkä sellaiset siirrot ole minkään verotuksen alaisia. Jälkimmäinen artikla koskee tulleja ja välillisiä veroja. Neuvotteluissa todettiin kuitenkin, että välittömien verojen osalta oli erillisen verosopimuksen tekeminen tarpeellista.

Nykyisin ei kummankaan sopimusvaltion lentoliikenneyrityksiä veroteta toisesta sopimusvaltiosta saaduista tuloista, mutta tämä johtuu siitä, etteivät mainitut lentoliikenneyritykset ole harjoittaneet sellaista toimintaa, joka olisi saattanut niiden saamat tulot verotuksen alaiseksi toisessa sopimusvaltiossa. Uuden lentoliikennesopimuksen voimassaoloaikana on kuitenkin odotettavissa sopimusvaltion lentoliikenneyrityksen ryhtyvän harjoittamaan toisessa sopimusvaltiossa myös siellä veronalaista toimintaa. Tällöin saattaisi lentoliikenneyritys joutua samoista tuloista, eli siis toisesta sopimusvaltiosta kertyneistä tuloista, verotetuksi sekä tulojen lähde maassa että siinä valtiossa, jossa lentoliikenneyrityksen kotipaikka on. Näin syntynyt kaksinkertainen verotus luonnollisesti olisi haitallista normaalille kaupalliselle lentokuljetusliikenteelle.

Tulo- ja omaisuusverolain 6 §:n, kunnallishallituksesta kaupungeissa annetun asetuksen 53 §:n 6 momentin ja maalaiskuntain kunnal-

lishallinnosta annetun asetuksen 78 §:n 6 momentin nojalla hallituksella on valta myöntää vastavuoroisuuden perusteella poikkeuksia muun ohella ulkomaisen valtion verovelvollisuudesta. Sopimuskäytännössä edellä mainittujen säännösten edellyttämän vastavuoroisuuden on katsottu olevan olemassa vain mikäli kummankin sopimusvaltion myöntämät huojennukset verotuksen rakenne huomioonottaen ovat vastavuoroiset. Suomen ja Neuvostoliiton verotuksen rakenne poikkeavat kuitenkin toisistaan siten, ettei käsillä olevan sopimuksen voida katsoa johtavan mainitun kaltaiseen vastavuoroisuuteen. Sopimus on silti siinä mielessä vastavuoroinen, että molemmat sopimusvaltiot sitoutuvat olemaan verottamatta toistensa niitä lentoliikenneyrityksiä, jotka on nimetty sopimusvaltioiden välisessä edellä mainitussa lentoliikennesopimuksessa. Näin ollen edellyttää sopimus eduskunnan hyväksymisen.

Uusi lentoliikennesopimus ja tämä verosopimus liittyvät läheisesti toisiinsa. Tämä yhteenkuuluvuus käy ilmi muun ohella siitä, että niiden lentoliikenneyritysten nimet, joita verosopimus koskee, mainitaan sen 1 artiklan mukaan lentoliikennesopimuksessa. Erityisen selvästi yhteenkuuluvuus ilmenee verosopimuksen 6 artiklasta, jonka mukaan tämän sopimuksen soveltaminen lakkaa irtisanomisen jälkeen niiden tulojen ja voiton osalta, jotka on saatu sen kalenterivuoden aikana, jona sopimuspuolten välinen lentoliikennesopimus lakkaa olemasta voimassa. Tällä tavoin molemmat mainitut sopimukset edellyttävät toistensa voimassaoloa. Verosopimusta ei voida näin ollen saada lakkaamaan yksinään.

Sopimuksen 1 artiklassa tarkoitettut lentoliikenneyritykset ovat Finnair Oy ja Aeroflot (Neuvostoliiton kansainvälisen lentoliikenteen keskushallinto).